

УДК 33; 519.8
JEL G320

Баюра Д.О., д.е.н., професор,
КНУ імені Тараса Шевченка
Подшивалов І.В., економіст,
КНУ імені Тараса Шевченка

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ КРЕДИТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ РИНКОВОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

У статті комплексно досліджено сутність та основні характеристики організаційно-економічного механізму управління кредитоспроможністю підприємства, визначено особливості його функціонування.

Ключові слова: кредитоспроможність, управління кредитоспроможністю, механізм управління кредитоспроможністю підприємства.

Постановка проблеми. У сучасних умовах ринкової невизначеності забезпечення стабільного функціонування підприємства передбачає безперервне фінансування його діяльності. Відтак більшість вітчизняних суб'єктів господарювання відчувають нестачу у грошових коштах, спричинену, як правило, погіршенням їхнього фінансово-господарського стану, через загальноекономічну, фінансову та банківську нестабільності.

За наявності значної потреби у капіталі для забезпечення як поточної діяльності, так і перспективного розвитку, та недостатності власних коштів для підприємства необхідним є залучення кредитних ресурсів. У цьому випадку для банка-кредитора актуальним є питання про рівень кредитоспроможності позичальника, а перед останнім постає проблема в наявності ефективного та дієвого механізму управління кредитоспроможністю.

Аналіз останніх публікацій. Дослідженню питання кредитоспроможності підприємства присвячена низка наукових праць як закордонних, так і вітчизняних фахівців. Зокрема серед закордонних науковців значну увагу питанню кредитоспроможності та її оцінці приділяли Брігхем Е., Гаррінгтон Г., Парнес Д., Альтман Е., Бівер В., Чессер Д., Вишняков І.В., Малюгін В.І. Однак вони розглядали дану проблему з точки зору банка-кредитора в контексті зниження фінансових та кредитних банківських ризиків. Щодо вітчизняних науковців, то питання сутності кредитоспроможності та методології її оцінки присвячені праці Єпіфанова А.О., Заюкової М.С., Дехтяр Н.А., Галасюка В.В., Титомир О.І., Поддєррьогін А.М. Особливо варто відзначити праці Стецюка П.А., Гудзь О.Є. та Корольової-Казанської О.В., у яких досліджено сутнісні характеристики управління кредитоспроможністю підприємства, зокрема: мета та основні завдання, послідовність етапів управлінського процесу та оцінка рівня кредитоспроможності.

Невирішені частини проблеми. Незважаючи на наявність значної кількості наукових праць, присвячених питанню кредитоспроможності недостатньо

дослідженням залишається процес управління кредитоспроможністю, зокрема роль організаційно-економічного механізму в ньому.

Мета статті. Визначити сутність та основні характеристики організаційно-економічного механізму управління кредитоспроможністю підприємства в умовах ринкової невизначеності.

Результати дослідження. Для більш детального та комплексного теоретичного дослідження організаційно-економічного механізму управління кредитоспроможністю підприємства необхідним є аналіз сутності категорій «кредитоспроможність», «управління кредитоспроможністю», «система управління кредитоспроможністю» та «організаційно-економічний механізм управління кредитоспроможністю».

У вітчизняній та зарубіжній літературі відсутнє єдине визначення поняття кредитоспроможності підприємства, оскільки кожен з фахівців акцентує увагу на тих чи інших аспектах. Проте узагальнено можна стверджувати, що, кредитоспроможність є комплексною характеристикою, яка містить у собі два ключових аспекти:

- здатність суб'єкта господарювання залучати кредити та здійснювати виплати за ними виключно грошовими коштами, дотримуючись усіх вимог кредитного договору, яка визначається на основі фінансово-господарського стану підприємства (фінансова складова) [1];
- готовність виконати зобов'язання, яка визначається, виходячи з дієздатності позичальника, перспектив його розвитку, кредитної історії, ділових якостей керівництва, досвіду роботи в галузі (нефінансова складова) [2, с. 4].

Зокрема, для західної банківської практики особливо важливим є останній аспект кредитоспроможності суб'єкта господарювання.

Кредитоспроможність, враховуючи її комплексний характер, має піддаватися кількісній оцінці, що полегшує прийняття рішення банком про надання кредиту, внаслідок присвоєння підприємству класу кредитоспроможності (класу кредитного ризику) [3]. Як правило, для оцінки кредитоспроможності підприємства застосовуються два види моделей (методик): класифікаційні та комплексні. Перший клас передбачає оцінку за допомогою рейтингових методик та прогнозних моделей банкрутства, а другий – шляхом здійснення експертних оцінок [4, с. 13]. В результаті застосування тих чи інших методик надається кількісна оцінка рівню кредитоспроможності суб'єкта господарювання, присвоюється певний кредитний рейтинг та приймається рішення щодо надання чи ненадання кредиту. Для підтримання необхідного рівня кредитоспроможності за рахунок управління нею, підприємству важливо знати методику та основні критерії оцінки, які застосовує банк.

Задля підтримання кредитоспроможності підприємства на визначеному рівні необхідним є комплексне та безперервне управління нею. Так, відповідно до визначення економістів П.А. Стецюка та О.Є. Гудзь, процес управління кредитоспроможністю підприємства являє собою сукупність управлінських дій, спрямованих на розробку і реалізацію управлінських рішень, пов'язаних із

забезпеченням достатнього потенціалу підприємства та ефективності його діяльності для залучення позикового капіталу, його повного повернення і сплати відсотків за користування ним [5].

Управління кредитоспроможністю не є відокремленим процесом, а має системний характер, відповідно до цього, доцільним є аналіз системи управління кредитоспроможністю підприємства, яка як така, являє собою сукупність взаємопов'язаних і розміщених у належному порядку елементів певного цілісного [6, с. 65]. Відповідно до цього можна стверджувати, що система управління кредитоспроможністю підприємства має наступні складові:

- об'єкт управління – кредитоспроможність підприємства.
- суб'єкт – керуючий орган (наприклад, фінансовий відділ);
- організаційно-економічний механізм управління (рис. 1).

Функціонування даної системи забезпечує управління кредитоспроможністю підприємства, яке, реалізується через вплив керуючого органу (визначену послідовність управлінських рішень та дій) на кредитоспроможність суб'єкта господарювання. У даному випадку організаційно-економічний механізм є сполучною ланкою, що забезпечує вплив суб'єкта управління на об'єкт. У свою чергу, механізм управління кредитоспроможністю має схожу будову з фінансовим механізмом підприємства, який представлено у працях Поддєрьогіна А.М., оскільки кредитні відносини є зовнішніми фінансовими відносинами між суб'єктом господарювання та банком [7, с. 20].

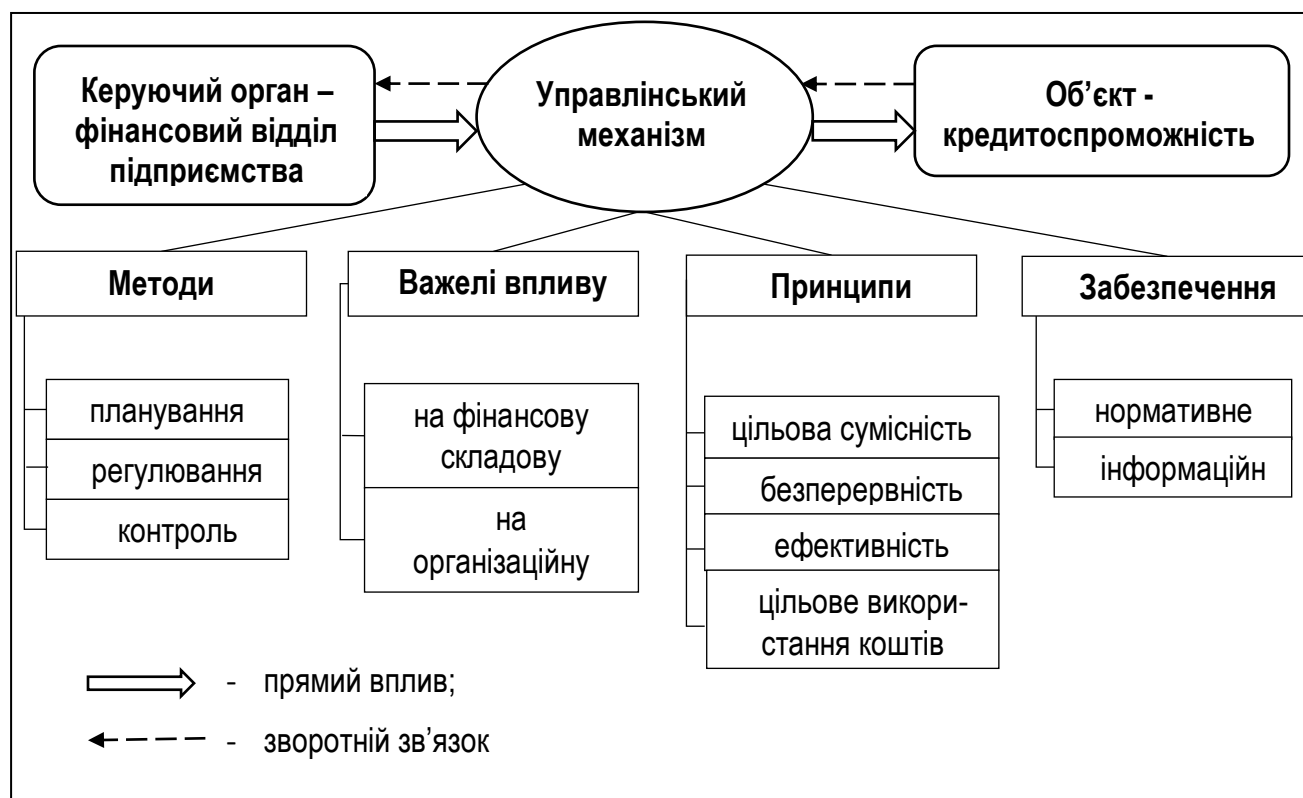

Рис. 1. Система управління кредитоспроможністю підприємства

Джерело: уточнено авторами на основі [7, с. 20]

Загалом мета управління кредитоспроможністю, за визначенням Корольової-Казанської О.В., полягає у забезпеченні певного рівня кредитоспроможності, за якого підприємство було б спроможне виконати свої зобов'язання щодо погашення основної суми боргу та відсотків за ним у поточному та перспективному періодах [8]. Відповідно до цього, можна стверджувати, що метою функціонування механізму управління кредитоспроможністю підприємства є підтримка та досягнення встановленого її рівня за рахунок своєчасного реагування на зміну внутрішніх та зовнішніх умов діяльності суб'єкта господарювання.

Відповідно до рис. 1 складовими механізму управління є: методи управління, важелі впливу, принципи та забезпечувальна складова. Розглянемо кожну з них більш детально.

Методи управління – це способи впливу керуючого суб'єкта на об'єкт, внаслідок якого відбувається зміна його параметрів та надходження зворотного зв'язку. До них основних з них можна віднести планування, регулювання, контроль [5].

Здійснення планування передбачає визначення планових (цільових) значень параметрів складових кредитоспроможності та обґрунтування шляхів його досягнення. Наприклад, планування ступеня забезпеченості підприємства ліквідними активами чи обсягів залучення кредитів та виплат за ними у наступному періоді. У даному випадку важливим є узгодження у часі грошових надходжень та витрат.

Внаслідок регулювання відбувається зміна різних параметрів та складових кредитоспроможності, для наближення її рівня до планового значення [5]. Прикладом регулювання може виступати підвищення рентабельності продажів продукції у поточному періоді задля забезпечення кредитоспроможності підприємства у майбутньому.

За допомогою контролю здійснюється безперервне спостереження за параметрами кредитоспроможності та їх співставлення з бажаним значенням. Наприклад, контроль за дотриманням платіжної дисципліни, тобто вчасної сплати основних сум заборгованостей та відсотків за ними. Якщо відбувається порушення нормативних строків розрахунків, то рівень кредитоспроможності підприємства знижується внаслідок погіршення його кредитної історії.

Важелі впливу – це засоби (інструменти) за допомогою яких суб'єкт прямо чи опосередковано впливає на об'єкт управління. Виходячи з того, що кредитоспроможність містить у собі дві складові: здатність розрахуватися за зобов'язаннями, тобто наявність грошових коштів (фінансову спроможність) і готовність виконати свої зобов'язання (організаційний аспект), то важелі впливу доцільно поділити на дві групи. До групи важелів впливу на фінансову складову насамперед належать елементи грошового потоку підприємства, які відображають надходження та витрати. Так, до важелів впливу можна віднести наступні:

- виручка від реалізації продукції, фінансових інвестицій та необоротних активів чи майнових комплексів;
- амортизація основних засобів та нематеріальних активів;
- грошові надходження від емісії акцій та облігацій;

- доходи від здійснених інвестицій у вигляді дивідендів та відсотків;
- залучені кредити та позики;
- собівартість виготовленої продукції та інші витрати (збутові, адміністративні);
- сплата та відшкодування податків;
- виплати на погашення позик і кредитів та інших зобов'язань;
- витрати на викуп акцій власної емісії та виплату дивідендів;
- витрати на придбання фінансових інвестицій, необоротних активів та майнових комплексів;
- позики, надані іншим підприємствам [9].

Розглянемо більш детально основні важелі та їхній вплив на рівень кредитоспроможності підприємства.

Основним джерелом надходження грошових коштів, що забезпечує здатність суб'єкта господарювання розраховуватися за своїми зобов'язаннями є дохід від реалізації продукції. Відповідно, збільшення обсягів продажів призводить до зростання рівня кредитоспроможності підприємства, а їх скорочення – до зменшення. У даному випадку, важливим є врахування специфіки збутової діяльності підприємства. Так, якщо підприємство укладає довгострокові угоди на поставку своєї продукції споживачам і відповідно до цього планує обсяги виробництва, то надходження грошових коштів є достатньо прогнозованими.

Збільшення обсягів амортизаційних відрахувань, які за соєю економічною суттю є надходженнями, у поточному періоді призводить до збільшення величини грошових коштів, що перебувають у розпорядженні підприємства, проте у наступних періодах можливим є їх зменшення за умови відсутності надходження нових основних засобів чи не проведення їх дооцінки відповідно до зміни ринкових умов. Відповідно формуючи амортизаційну політику, шляхом визначення норм, методів амортизації та плану введення в експлуатацію основних засобів, підприємство впливає на значну частину операційного грошового потоку (в середньому по усіх галузях промисловості України за 2005-2014рр. амортизаційні відрахування склали 2,5-4,6% від валового доходу) [10]. Наприклад, якщо підприємство обирає прискорені методи амортизації основних засобів, то за умови відсутності введення в експлуатацію нових, щорічний обсяг амортизаційних відрахувань буде поступово зменшуватися, тим самим зменшуючи величину додатного операційного грошового потоку. І навпаки, якщо підприємство періодично вводить в експлуатацію основні засоби і нараховує амортизацію рівномірно, то щорічна величина амортизаційних відрахувань буде відносно однаковою.

Виходячи з цього можна стверджувати, що важливим аспектом управління кредитоспроможністю є реалізація ефективної амортизаційної політики на підприємстві, яка передбачає раціональний розподіл амортизаційних відрахувань у часі відповідно до потреб підприємства у власних грошових коштах.

Залучення кредитів та позик має суперечливий вплив на рівень кредитоспроможності. З одного боку, надходження від отримання позик і кредитів призводить до збільшення грошових коштів, що перебувають у розпорядженні підприємства, проте з іншої сторони відбувається зростання зобов'язань, які мають

бути виконаними. За умови наявності великої кількості таких зобов'язань та відсутності змоги підприємства розрахуватися за ними за рахунок надходжень від основної діяльності, рівень плато- і кредитоспроможності суб'єкта господарювання знижується.

Собівартість виготовлюваної продукції та інші операційні витрати підприємства, як правило, складають значну частку від'ємного грошового потоку та мають значний вплив на рівень кредитоспроможності. Так, за умови зростання виробничих витрат відбувається збільшення величини від'ємного грошового потоку, що призводить до зменшення обсягу грошових коштів та погіршення здатності підприємства розраховуватися за своїми зобов'язаннями; відповідно зменшення витрати призводить до збільшення грошових коштів у розпорядженні підприємства.

Також доволі значний вплив на плато- і кредитоспроможність має сплата і відшкодування податків. Відповідно до обсягу отриманого прибутку підприємство в обов'язковому порядку зобов'язане здійснювати сплату даного податку і вплинути на його величину може шляхом податкової оптимізації.

Якщо підприємство є експортером, а частка експорту у структурі обсягів продажів є значною, то важливим джерелом надходження грошових коштів є бюджетне відшкодування ПДВ. Відшкодування величини даного податку здійснюється за умови наявності «від'ємного ПДВ», коли обсяг податкового кредиту, отриманого підприємством як покупцем, перевищує величину податкового зобов'язання, нарахованого підприємству як продавцю [11].

Витрати на погашення кредитів і надання позик іншим підприємствам, на викуп акцій і виплату дивідендів та затрати на придбання фінансових інвестицій і необоротних активів також впливають на обсяг грошового потоку і, як наслідок, на рівень кредитоспроможності підприємства. Зокрема, збільшення обсягів даних витрат призводить до зниження здатності підприємства розрахуватися за своїми зобов'язаннями як у поточному, так і майбутніх періодах. Проте, здійснення стабільних та своєчасних виплат за раніше отриманими кредитами і позиками є свідченням високого рівня кредитоспроможності суб'єкта господарювання.

Отже, основними важелями впливу на фінансову складову кредитоспроможності підприємства є складові грошового потоку. Раціональне управління ними призводить до досягнення заданого рівня спроможності розрахуватися вчасно і в повному обсязі за своїми зобов'язаннями. Так, відповідно плануючи та узгоджуючи у часі надходження грошових коштів та їх витрачання підприємство здатне підтримувати необхідний їх рівень на певний момент часу для того, щоб мати змогу виконати свої зобов'язання у визначеному обсязі та у встановлений термін.

Другу групу важелів впливу на організаційну складову кредитоспроможності підприємства складають такі:

- стратегія розвитку підприємства;
- бізнес-планування;
- кредитна історія;
- якість управління та репутація менеджменту (власників).

Так, стратегія розвитку суб'єкта господарювання впливає на рівень його кредитоспроможності через наявність чи відсутність планів освоєння та випуску інноваційної продукції, виходу на нові ринки. Тобто, якщо підприємство залучає банківський кредит на модернізацію обладнання для випуску нової продукції, то наявність чіткого детального плану (бізнес-плану) її виготовлення та збуту підвищить довіру кредитора до підприємства, що свідчитиме про зростання його рівня кредитоспроможності [12, с. 86].

Наявність позитивної кредитної історії підприємства-позичальника свідчитиме про високий рівень його кредитоспроможності. Тобто, якщо позичальник вчасно та в повному обсязі розраховувався за своїми борговими зобов'язаннями у минулому і стосовно нього не накладалися штрафні санкції та не порушувалися судові справи, то для потенційного кредитора це буде свідченням того, що і цього разу підприємство виконає свої зобов'язання перед ним.

Висока якість управління підприємством та наявність позитивного іміджу в бізнес-середовищі призводить до збільшення довіри кредитора до нього, і як наслідок, до зростання рівня кредитоспроможності. Так, за умови погіршення фінансового стану підприємства (наприклад зниження прибутковості діяльності) і наявності висококласного управлінського персоналу з відмінною діловою репутацією, підприємству може бути надано кредит на розширення чи перепрофілювання виробництва, з огляду на довіру кредитора та його впевненість у поверненні позичених коштів [13].

Наступною складовою механізму системи управління кредитоспроможністю підприємства є сукупність принципів – визначених положень та правил, відповідно до яких реалізується управління. До основних з них належать:

- принцип системної узгодженості (цільової сумісності);
- принцип процедурної повноти;
- принцип інформаційної взаємозалежності;
- принцип безперервності управління;
- принцип ефективності;
- принцип цільового використання позикових коштів [5].

Також до даних принципів можна додати наукову обґрунтованість методів управління. Визначити сутність даних принципів можна наступним чином.

Системна узгодженість полягає в тому, що управління кредитоспроможністю має бути відповідати загальній фінансовій та інвестиційній політиці підприємства у коротко-, і довгостроковому періоді. Процедурна повнота включає в себе здійснення комплексу заходів з управління, зокрема планування, оцінку, регулювання та контроль рівня кредитоспроможності підприємства. Інформаційна взаємозалежність передбачає наявність єдиної інформаційної бази для управління фінансами всього підприємства та його структурними підрозділами. Ефективність, яка полягає у перевищенні отриманих вигід від збільшення рівня кредитоспроможності над витратами на її управління;

Останньою складовою даного механізму є нормативне та інформаційне забезпечення. Нормативне забезпечення включає в себе посадові інструкції

управлінського органу (фінансового відділу), норми (наприклад нормативні значення фінансових характеристик кредитоспроможності) та методичні вказівки (власна система оцінки рівня кредитоспроможності суб'єкта господарювання). До інформаційного забезпечення належать дані фінансової звітності, інформація управлінського обліку, аналітичні звіти підрозділів [7, с. 21].

Висновки. Система управління кредитоспроможністю підприємства є складним утворенням, важливу роль у якому відіграє організаційно-економічний механізм. Даний механізм має забезпечувати підтримку визначеного рівня кредитоспроможності, задля можливості залучення кредитних ресурсів суб'єктом господарювання відповідно до власних потреб. Безпосередньо сам процес управління реалізується за допомогою методів планування, регулювання та контролю шляхом впливу на відповідні важелі, з дотриманням визначених принципів та за підтримки нормативного й інформаційного забезпечення.

Перспективи подальших досліджень. Для більш якісного управління кредитоспроможністю підприємства необхідною є розробка адекватної комплексної методики оцінки кредитоспроможності, яка б враховувала особливості галузевої приналежності конкретного суб'єкта господарювання.

Література.

1. Галасюк В.В. Оцінка кредитоспроможності позичальників: що оцінюємо? / В.В. Галасюк, В.В. Галасюк. // Вісник НБУ. – 2001. – С. 54–56.
2. Банкаўскі веснік. Исследование банка №5. Система статистических кредитных рейтингов предприятий: методика построения, верификации и применения / В. И. Малюгин, Н.В. Гринь, П.С. Милевский, А.И. Зубович. // Национальный банк республики Беларусь. – 2013. – С. 54.
3. Parnes D. Corporate Governance and Corporate Creditworthiness [Електронний ресурс] / Dror Parnes // Journal of Risk and Financial Management. – 2011. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.mdpi.com/1911-8074/4/1/1>.
4. Єпіфанов А.О. Оцінка кредитоспроможності та інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання [Текст]: [монографія] / А.О. Єпіфанов, Н.А. Дехтяр та ін. / За ред. д.е.н. А.О. Єпіфанова. – Суми: УАБС НБУ, 2007. – 267с.
5. Стецюк П. А. Управління кредитоспроможністю підприємства: теоретичні аспекти / П. А. Стецюк, О. Є. Гудзь. // Облік і фінанси. – 2014. – №3. – С. 110–116.
6. Базилевич В.Д. Економічна теорія: Політекономія: підручник / За ред. В.Д. Базилевича. – 9-те вид., переробл. і доп. – К.: Знання, 2014. – 710 с.
7. Поддєрьогін А.М. Фінанси підприємств: підручник / А.М. Поддєрьогін, Л.Д. Буряк 5-те вид., перероб. та доп. – К.: КНЕУ, 2008. – 460с.
8. Корольова-Казанська О.В. Методологічні засади управління кредитоспроможністю підприємства // Науковий вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту КНТЕУ. – Чернівці: Книги-XXI, 2010. – Вип. I (37) Економічні науки. – с. 239-245
9. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 №73 [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>
10. Шумейко О. Ю. Амортизаційна політика підприємства та її вплив на відтворення основних засобів підприємства [Електронний ресурс] / О. Ю. Шумейко, В. С. Бурченко // Ефективна економіка. – 2015. № 10 – Режим доступу до ресурсу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4424>.

11. Улубієва К. К. Додана вартість як об'єкт бухгалтерського обліку та база оподаткування ПДВ / К. Улубієва. // Вісник ЖДТУ. – 2010. – №2. – С. 200–203.
12. Заюкова М.С., Мороз О.О. Теорія фінансової стійкості [Текст]: [монографія] / М.С. Заюкова, О.О. Мороз. – Вінниця.: УНІВЕРСУМ, 2004. – 155с.
13. Остапенко А.С. Ділова репутація: сутність, складові та її вплив на фінансовий розвиток фірми / А.С. Остапенко, Т.М. Головченко. // Вісник НТУ "ХПІ". – 2013. – №50. – С. 145–152.

References.

1. Galasjuk V.V. (2001) Ocinka kredytopromozhnosti pozychal'nykiv: shho ocinjujemo? [borrower' credit rating assessment: what assesses] Visnyk NBU. – NBU Journal, 54–56. [in Ukrainian].
2. Bankauski vesnik. (2013) Systema statystycheskyh kredytnyh rejtyngov predprijatyj: metodyka postroenyja, veryfykacyu y prymenenyja [The system of company's statistical credit rating: methods, verification and application] Nacyonal'nij bank respublyky Belarus'. – National Bank of the Republic of Belarus, 5, 73. [in Russian].
3. Parnes D. (2011) Corporate Governance and Corporate Creditworthiness [Electron recourse] Journal of Risk and Financial Management. Retrieved from: <http://www.mdpi.com/1911-8074/4/1/1>.
4. Yepifanov A.O. (2007) Ocinka kredytopromozhnosti ta investycijnoi' pryvabyvosti sub'ektiv gospodarjuvannja [Credit rating and investment attractiveness of business entities]. Sumy : UABS NBU. [in Ukrainian].
5. Stecjuk P. A. (2014) Upravlinnja kredytopromozhnistju pidprijemstva: teoretychni aspekty [Managing of a company creditworthiness: theoretical aspect] Oblik i finansy. – Accounting and finances, 3, 110–116. [in Ukrainian].
6. Bazylevych V.D. (2007) Ekonomichna teorija: Politekonomija [Theoretical economics: political economics]. (6nd ed., rev.). Kyiv: Znannja. [in Ukrainian].
7. Poddjer'ogin A.M. (2008) Finansy pidprijemstv [Corporate finance] (5nd ed., rev.). Kyiv: KNEU. [in Ukrainian].
8. Korol'ova-Kazans'ka O.V. (2010) Metodologichni zasady upravlinnja kredytopromozhnistju pidprijemstva [Methodological principles of a company's creditworthiness management] Naukovyj visnyk Cherniveckogo torgovel'no-ekonomichnogo instytutu KNTEU. – Chernivtsi Institute of Trade and Economics of KNTEU Scientific journal, I (37), 239-245. [in Ukrainian].
9. Nakaz Ministerstva finansiv Ukraïny «Pro zatverdzhennja Nacional'nogo polozhennja (standartu) buhgalters'k [The Ministry of Finance of Ukraine Oredr «On approval of the National Policy (Standard) Accounting 1 "General Requirements for Financial Reporting"«] Retrieved from : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>
10. Shumejko O. Ju. (2015) Amortyzacijna polityka pidprijemstva ta ii' vplyv na vidtvorennja osnovnyh zasobiv pidprijemstva [depreciation policy of a company and its impact on the reproduction of fixed assets] Efektyvna ekonomika. – Effective economy Retrieved from : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4424>.
11. Ulubijeva K. K. (2010) Dodana vartist' jak ob'jekt buhgalters'kogo obliku ta baza opodatkuvannja [Added value as an object of accounting and tax base of VAT] Visnyk ZhDTU. – Journal ZhDTU, 2, 200–203. [in Ukrainian].
12. Zajukova M.S., Moroz O.O. (2004) Teorija finansovoi' stijkosti [The theory of financial strength]: Vinnycja.: UNIVERSUM. [in Ukrainian].
13. Ostapenko A.S. (2013) Dilova reputacija: sutnist', skladovi ta ii' vplyv na finansovyj rozvytok firmy [Business reputation: essence, constituents and its impact on the financial development of the company] Visnyk NTU "HPI» - NTU "HPI» Journal, 50, 145–152. [in Ukrainian].

Баюра Д.А., д-р экон. наук, проф.
 КНУ имени Тараса Шевченка
Подшивалов И.В., экономист
 КНУ имени Тараса Шевченка

ОРГАНИЗАЦИОННО-ЭКОНОМИЧЕСКИЙ МЕХАНИЗМ УПРАВЛЕНИЯ КРЕДИТОСПОСОБНОСТЬЮ ПРЕДПРИЯТИЯ В УСЛОВИЯХ РЫНОЧНОЙ НЕОПРЕДЕЛЕННОСТИ

В статье основательно рассмотрены сущность и основные характеристики организационно-экономического механизма управления кредитоспособностью предприятия, определены особенности его функционирования.

Определено, что организационно-экономический механизм является связующим звеном в системе управления кредитоспособностью предприятия. Основной целью его функционирования является поддержание кредитоспособности на определенном уровне, достаточном для привлечения необходимых кредитных ресурсов.

Непосредственно сам процесс управления кредитоспособностью реализуется при помощи методов планирования, регулирования и контроля путем влияния на соответствующие рычаги управления, согласно определенным принципам и при поддержке нормативного и информационного обеспечения.

Ключевые слова: кредитоспособность, управление кредитоспособностью, механизм управления кредитоспособностью предприятия

D. Baiura, Ph.D., Professor
 Taras Shevchenko National University of Kyiv
I. Podshyvalov, economist

THE ORGANIZATIONAL-ECONOMIC MECHANISM OF THE COMPANY'S CREDITWORTHINESS MANAGEMENT UNDER UNCERTAIN MARKET CONDITIONS

The article reviews essence of the creditworthiness and main characteristics of the organizational-economic mechanism of the company's creditworthiness management, defined features of its functioning.

It was determined that the organizational-economic mechanism is the link of the company's management creditworthiness system. The main aim is to maintain the credit rating at certain level, enough to loan funding.

Creditworthiness management process is implemented by using planning, regulation and control by the influence of the relevant levers, according to certain principles and with information support.

Key words: creditworthiness, creditworthiness management, mechanism of a company's creditworthiness management